

DIJOURS SANT, DIA DE L'AMOR FRATERN

MOLTES GRÀCIES

Gabriel Pons**Olives**Director de Caritas
Diocesana de Menorca

Aquest mes de març Caritas espanyola ha iniciat una campanya d'agraïment a la societat per la resposta solidària que ha donat en aquesta situació de crisi provocada per la covid. I no podia ser d'altra manera. Particulars, empreses, associacions han demostrat la seva generositat cap a les persones que més ho necessiten. Només unes xifres referides a Menorca: el 2019 vam rebre poc més de 81.000 euros en donatius, el 2020 n'hem rebut quasi 408.000. Amb això hem pogut atendre 2.049 famílies, un 45% més que el 2019, i un 38% foren ateses per primera vegada. També ens ha permès seguir amb el nostre treball d'inserció laboral i als pisos socials, que acullen persones que no tenen habitació. Tot, a més, ha estat possible pel treball dels quasi 250 voluntaris de les Caritas parroquials i pel sobreesforç que han hagut de fer els nostres treballadors. A tots ells també moltes gràcies.

❖ **AIXÍ I TOT** el Dijous Sant ens recorda que sempre podem anar més enllà. El darrer sopar de Jesús és presentat pels evangelistes com un resum del que ha sigut la seva vida: aquesta ha estat un servei humil que es mostra quan fa net els peus als seus deixebles. La seva persona ha estat entrega total als altres, i ara ho mostra

“

El darrer sopar de Jesús és presentat pels evangelistes com un resum del que ha sigut la seva vida: aquesta ha estat un servei humil, com quan renta els peus

amb el signe del pa i del vi, el seu Cos i la seva Sang repartits.

També el darrer Sopar és manifestació de les seves últimes voluntats: «feu això també entre vosaltres», «si m'estimeu, guardareu els meus manaments», «el manament nou és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat».

No obstant, el Dijous Sant, immediata-

ment després de tot això, és quan apareixen les nostres primeres infidelitats: algú ja està disposat a trair-lo, algú el negarà tres vegades abans que cantí el gall; mentre Jesús demana que vetllin amb ell, molts ja s'han adormit. Quan Jesús és pres quasi tots «fan cama de conill». I no passaran molts anys perquè Sant Pau es queixi que algunes celebracions de l'Eucaristia s'han convertit en una disbauxa: «Quan us reuniu, doncs, en comú, el que feu ja no és menjar la Cena del Senyor. En els àpats mentre uns passen gana, els altres s'afarten... O és que voleu avergonyar els qui no tenen res?».

❖ **TAL COM DEIA**, el Dijous Sant és una crida a anar sempre més enllà. Estem fent una feina d'assistència imprescindible, i és ben segur que l'haurém de seguir fent; però alhora haurém d'afavorir estructures perquè no hi hagi ningú sense un treball digne, sense un habitatge adequat, i per acollir els qui ens arriben d'altres terres, tot això per celebrar adequadament la Cena del Senyor i no avergonyar els qui no tenen res.

Ens ho recorda el Papa Francesc: «El món existeix per a tothom, perquè tots els éssers humans naixem en aquesta terra amb la mateixa dignitat. Per consegüent, com a comunitat som comminat a garantir que cada persona visqui amb dignitat i tingui oportunitats adequades al seu desenvolupament integral».

TRIBUNA